

Oslo kommune
Oslo kommunes klagenemnd

Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte

tirsdag 9. april 2019 kl. 16.30

<u>Sak 178</u>	19/00504-5	Klage over godkjent avkjørselsplan - Nordbergveien 60 B (201702013)	1
<u>Sak 179</u>	19/00567-2	Klage - Vedtak om avvisning av klage (201803839)	4
<u>Sak 180</u>	19/00568-2	Klage - Vedtak om avvisning av klage (201801229)	6
<u>Sak 181</u>	19/00656-2	Klage - Ileggelse av miljøgebyr nr. 3016106 (201801563) - Sameiet Åkebergveien 18 B	7
<u>Sak 182</u>	19/00659-2	Klage - Ileggelse av miljøgebyr nr. 3017396 (201801607) - Sameiet Bjerregaards gate 1	9
<u>Sak 183</u>	19/00661-2	Klage - Ileggelse av miljøgebyr nr. 3017046 (201801670) - Sameiet Københavngata 19	10
<u>Sak 184</u>	19/00674-2	Klage - Ileggelse av miljøgebyr nr. 3013852 (201801608) - Sameiet Gyldenløves gate 12	12
<u>Sak 185</u>	19/00696-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3018024 (201801936) - Sameiet Frognerveien 60	13
<u>Sak 186</u>	19/00699-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3102466 - Boligsameiet In-Bo - (201805172) - Boligsameiet In-Bo	15
<u>Sak 187</u>	19/00241-6	Klage - Avslag på søknad om prosjekttilskudd for Oslo Europeiske Miljøhovedstad - Musikk i skolen (201806617)	17
<u>Sak 188</u>	19/00242-6	Klage - Avslag på søknad om prosjekttilskudd til Oslo Europeisk Miljøhovedstad - Norsk Ornitologisk forening avd. Oslo og Akershus (201806617)	18
<u>Sak 189</u>	19/00639-2	Klage - Ileggelse av miljøgebyr (201801562) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	19
<u>Sak 190</u>	19/00647-2	Klage - Ileggelse av miljøgebyr (201801300) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	19
<u>Sak 191</u>	19/00593-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Østensjø (201900607) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	19

<u>Sak 192</u>	19/00686-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Søndre Nordstrand (201900714) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	19
<u>Sak 193</u>	19/00689-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Bjerke (201803631) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	19
<u>Sak 194</u>	19/00693-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Bjerke (201900512) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	20
<u>Sak 195</u>	19/00695-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Sagene (201900687) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	20
<u>Sak 196</u>	19/00595-2	Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig - Bydel Sagene (201900686) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	20
<u>Sak 197</u>	19/00694-2	Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig - Bydel Bjerke (201900508) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	20
<u>Sak 198</u>	19/00691-2	Klage - Bortfall av positivt vedtak om leie av kommunal bolig - Bydel Gamle Oslo (201900611) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	20
<u>Sak 199</u>	19/00712-2	Klage på vedtak om ny beregning av kommunal bostøtte - Bydel Bjerke (201900812) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	20
<u>Sak 200</u>	19/00570-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Alna (201900507) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	20
<u>Sak 201</u>	19/00572-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Bjerke (201900492) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	21
<u>Sak 202</u>	19/00574-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Alna (201900540) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	21
<u>Sak 203</u>	19/00599-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Søndre Nordstrand (201900720) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	21
<u>Sak 204</u>	19/00600-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Sagene (201900758) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	21
<u>Sak 205</u>	19/00697-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grorud (201900475) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	21

Sak 206	19/00703-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grorud (201900765) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	21
Sak 207	19/00704-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Bjerke (201900773) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	22
Sak 208	19/00705-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Gamle Oslo (201900844) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	22
Sak 209	19/00708-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Alna (201900851) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	22
Sak 210	19/00710-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til refinansiering/reetablering - Bydel Søndre Nordstrand (201900934) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	22
Sak 211	19/00700-2	Klage på utmåling av tilskudd til tilpasning - Bydel St. Hanshaugen (201900700) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	22
Sak 212	18/00622-16	Klage over manglende tilbakelevering av drosjeløyve (201604504) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	22
Sak 213	19/00655-2	Klage - Vedtak om tilbakekall av drosjeløyve (201801756) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	23
Sak 214	19/00722-1	Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 9. april 2019 ...	23

Til stede:

Dag Bayegan-Harlem (A), Berit Sletvold Tetzschner (H), Pål Martin Sand (A)

Habilitet

Sak 181

Pål Martin Sand (A) ba om å få sin habilitet vurdert da han har hatt sameiet som klient i forbindelse med et rehabiliteringsprosjekt. Selv om Sand ikke har noen pågående saker for sameiet nå, kan det være at han vil bli kontaktet igjen, dersom sameiet skulle ha behov for advokatbistand senere.

Ut fra de opplysninger som er gitt om Sands tilknytning til parten, fant klagenemnda Pål Martin Sand inhabil til å delta ved behandling av saken jf. forvaltningsloven § 6 annet ledd.

Pål Martin Sand fratrådte under behandling av saken. Det ble ikke satt inn vararepresentant.

Lukket møte: Sakene 189 - 213 ble behandlet i lukket møte, jf kommuneloven § 31 nr. 2, grunnet lovbestemt taushetsplikt.

[19/00504]

Sak 178 Klage over godkjent avkjørselsplan - Nordbergveien 60 B (201702013)

Sendt til sakens parter og faglig sekretariat.

Oslo kommunes klagenemnd har behandlet saken i møtet 09.04.2019 sak 178

Følgende representanter deltok under behandlingen av saken:

Dag Bayegan-Harlem (A), Berit Sletvold Tetzschner (H), Pål Martin Sand (A)

Dokumenter innkommet:

- Brev av 04.03.2019, med vedlegg, fra Frogner advokatkontor (19/00504 – Dokumentene 2-4 og 7-8).

FORSLAG:

Klagenemnda fremmet følgende alternative forslag:

Klagen tas ikke til følge.

Det er en forutsetning for å bebygge en eiendom at avkjørselen fra offentlig veg er godkjent av vedkommende vegmyndighet, jf. vegl. §§ 40 – 43. Krav til den tekniske utformingen på en avkjørsel er fastsatt i forskrift av 16.07.1964 nr. 3905 om alminnelige regler om bygging og vedlikehold av avkjørsler fra offentlig veg. Forskriften er gitt med hjemmel i vegl. § 43 1. ledd første pkt. Oslo kommune har også en egen veileder for krav til avkjørsel i ytre og indre sone datert 10.09.2012.

Klagenemnda viser til at i henhold til denne veilederen skal avstand fra sikttrekant til kant regulert vei være minimum 2,5 meter. I henhold til etatens kontrollmålinger av avkjørselsplanen er avstand fra sikttrekant til kant regulert vei ca. 1 meter, altså mindre enn hva avkjørselsnormen legger opp til. Det kan synes som at man har tatt utgangspunkt i regulert kjørebane kant fremfor kant regulert vei ved beregning av avstander på kartet.

Av avkjørselsnormen følger det et unntak som sier at *«ved urimelig stor reguleringsbredde i forhold til opparbeidet vei kan avstand måles fra eksisterende kjørebane kant, og da settes den lik 4,0 m.»* I denne konkrete saken er det regulert et 2,75 meter bredt fortau på sørsiden av Nordbergveien som ikke er opparbeidet. Det er kun opparbeidet fortau på nordsiden av veien. På sydsiden vurderer etaten derfor at Nordbergveien har urimelig stor reguleringsbredde i forhold til det som faktisk er opparbeidet og at det derfor er rimelig å ta utgangspunkt i faktisk opparbeidet veiareal, herunder eksisterende kjørebane kant ved beregning av avstand til sikttrekanten.

På innsendt avkjørselsplan har man oppgitt en avstand på 4 meter, men dette er fra regulert kjørebane kant. Veien har imidlertid en faktisk bredde på ytterligere én meter mot syd, avstanden fra sikttrekanten til eksisterende kjørebane kant er derfor kun på 3 meter. Etaten vurderer likevel at avkjørselsplanen kan godkjennes da sikttrekanten i denne saken enkelt kan trekkes én meter lenger syd uten å berøres av bebyggelse som kan være til hinder for friskt. Normens firemeterskrav er derfor oppfylt.

Klagenemnda viser deretter til at deler av avkjørselen skal ha en stigning på maks 1:8 i henhold til normen. I denne saken har ansvarlig søker gjennom oppmåling angitt en stigning på 1:6, noe som i utgangspunktet er brattere enn normen tilsier. Normen legger imidlertid opp til unntak der situasjonen/terrenget gjør det umulig å følge ovenfor nevnte regler for stigningsprofil. I foreliggende sak er det tale om en atkomstvei til en bolig som ligger lavere i terrenget enn Nordbergveien. Atkomstveiens stigningsforhold vil følgelig verken medføre vannavrenning ut på Nordbergveien eller øke risikoen for at kjøretøyer sklir ut i Nordbergveien. Det vil heller ikke bli utfordrende for kjøretøyer å stanse før utkjøring til Nordbergveien. Etaten finner også grunn til å vektlegge at veien er etablert i dag og benyttes av de som allerede bor i Nordbergveien 60 B. Det er altså kun tale om økt bruk for ytterligere én boenhet. Så lenge avkjørselen ikke medfører økt fare for vannavrenning eller økt risiko for trafikkuhell finner etaten at formålet med avkjørselsnormen er ivarettatt. Veien anses ikke som farlig. For øvrig gjør etaten oppmerksom på at avkjørselens bredde er i henhold til normen, som setter en maks grense på 4 meter.

Klagenemnda viser avslutningsvis til at klager har anført at det er feil ved oppmålingen av stigningsforholdene, og at veiens faktiske stigning er brattere enn 1:6. Selv med noen partier som er brattere enn 1:6 vil avkjørselen uansett ikke medføre vannavrenning ut på

Nordbergveien eller øke risikoen for trafikkuhell på grunn av dårlig sikt. Klagenemnda viser for øvrig til at det er utbygger som er ansvarlig for at den godkjente avkjørselsplanen med stigningsforhold 1:6 er i tråd med de faktiske forholdene på eiendommen.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Votering:

Klagenemndas alternative forslag ble enstemmig vedtatt.

Etter dette er Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Det er en forutsetning for å bebygge en eiendom at avkjørselen fra offentlig veg er godkjent av vedkommende vegmyndighet, jf. vegl. §§ 40 – 43. Krav til den tekniske utformingen på en avkjørsel er fastsatt i forskrift av 16.07.1964 nr. 3905 om alminnelige regler om bygging og vedlikehold av avkjørsler fra offentlig veg. Forskriften er gitt med hjemmel i vegl. § 43 1. ledd første pkt. Oslo kommune har også en egen veileder for krav til avkjørsel i ytre og indre sone datert 10.09.2012.

Klagenemnda viser til at i henhold til denne veilederen skal avstand fra sikttrekant til kant regulert vei være minimum 2,5 meter. I henhold til etatens kontrollmålinger av avkjørselsplanen er avstand fra sikttrekant til kant regulert vei ca. 1 meter, altså mindre enn hva avkjørselsnormen legger opp til. Det kan synes som at man har tatt utgangspunkt i regulert kjørebane kant fremfor kant regulert vei ved beregning av avstander på kartet.

Av avkjørselsnormen følger det et unntak som sier at «*ved urimelig stor reguleringsbredde i forhold til opparbeidet vei kan avstand måles fra eksisterende kjørebane kant, og da settes den lik 4,0 m.*» I denne konkrete saken er det regulert et 2,75 meter bredt fortau på sørsiden av Nordbergveien som ikke er opparbeidet. Det er kun opparbeidet fortau på nordsiden av veien. På sydsiden vurderer etaten derfor at Nordbergveien har urimelig stor reguleringsbredde i forhold til det som faktisk er opparbeidet og at det derfor er rimelig å ta utgangspunkt i faktisk opparbeidet veiareal, herunder eksisterende kjørebane kant ved beregning av avstand til sikttrekanten.

På innsendt avkjørselsplan har man oppgitt en avstand på 4 meter, men dette er fra *regulert* kjørebane kant. Veien har imidlertid en faktisk bredde på ytterligere én meter mot syd, avstanden fra sikttrekanten til eksisterende kjørebane kant er derfor kun på 3 meter. Etaten vurderer likevel at avkjørselsplanen kan godkjennes da sikttrekanten i denne saken enkelt kan trekkes én meter lenger syd uten å berøres av bebyggelse som kan være til hinder for frisikt. Normens firemeterskrav er derfor oppfylt.

Klagenemnda viser deretter til at deler av avkjørselen skal ha en stigning på maks 1:8 i henhold til normen. I denne saken har ansvarlig søker gjennom oppmåling angitt en stigning på 1:6, noe som i utgangspunktet er brattere enn normen tilsier. Normen legger imidlertid opp til unntak der situasjonen/terrenget gjør det umulig å følge ovenfor nevnte regler for stigningsprofil. I foreliggende sak er det tale om en atkomstvei til en bolig som ligger lavere i terrenget enn Nordbergveien. Atkomstveiens stigningsforhold vil følgelig verken medføre

vannavrenning ut på Nordbergveien eller øke risikoen for at kjøretøyer sklir ut i Nordbergveien. Det vil heller ikke bli utfordrende for kjøretøyer å stanse før utkjøring til Nordbergveien. Etaten finner også grunn til å vektlegge at veien er etablert i dag og benyttes av de som allerede bor i Nordbergveien 60 B. Det er altså kun tale om økt bruk for ytterligere én boenhet. Så lenge avkjørselen ikke medfører økt fare for vannavrenning eller økt risiko for trafikkuhell finner etaten at formålet med avkjørselsnormen er ivaretatt. Veien anses ikke som farlig. For øvrig gjør etaten oppmerksom på at avkjørselens bredde er i henhold til normen, som setter en maksimumsgrense på 4 meter.

Klagenemnda viser avslutningsvis til at klager har anført at det er feil ved oppmålingen av stigningsforholdene, og at veiens faktiske stigning er brattere enn 1:6. Selv med noen partier som er brattere enn 1:6 vil avkjørselen uansett ikke medføre vannavrenning ut på Nordbergveien eller øke risikoen for trafikkuhell på grunn av dårlig sikt. Klagenemnda viser for øvrig til at det er utbygger som er ansvarlig for at den godkjente avkjørselsplanen med stigningsforhold 1:6 er i tråd med de faktiske forholdene på eiendommen.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/00567]

Sak 179 Klage - Vedtak om avvisning av klage (201803839)

Sendt til sakens parter og faglig sekretariat.

Oslo kommunes klagenemnd har behandlet saken i møtet 09.04.2019 sak 179

Følgende representanter deltok under behandlingen av saken:

Dag Bayegan-Harlem (A), Berit Sletvold Tetzschner (H), Pål Martin Sand (A)

Votering:

Anbefaling fra sekretariatet ble enstemmig vedtatt.

Etter dette er Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Etter forvaltningsloven § 29 første ledd, er fristen for å klage tre uker fra det tidspunkt underretning om vedtaket er kommet frem til vedkommende part. Klage i denne saken kom inn to uker etter at klagefristen var utløpt.

Det følger av fvl. § 31 at klagen etter en skjønnsmessig vurdering likevel kan tas under vurdering som klagesak. Det er som utgangspunkt opp til kommunens frie skjønn å avgjøre om oppreisning skal gis, og det er derfor ikke noen som har rettskrav på oppreisning. Vilkårene som følger av § 31 første ledd bokstav a eller b må likevel være til stede for at oppreisning skal gis, se Woxholt, *Forvaltningsloven med kommentarer*, (2006) s. 498. Etter § 31 første ledd bokstav a og b kan klagen tas under behandling dersom parten ikke kan lastes for å ha oversittet fristen, eller det av særlige grunner er rimelig at klagen blir prøvd.

Det første spørsmålet er derfor om klager kan lastes for å ha oversittet fristen, eller for å ha drøyd med å klage etterpå.

Det følger av forarbeidene til forvaltningsloven (Ot.prp. nr. 3 (1976-1977)) på side 93 at

«unnskyldelig vil fristoversittingen kunne være f. eks. dersom det ikke er gitt orientering om klagefristen. Det skal også legges vekt på om parten har drøyd med å framsette klage. Om klagen bør tas under behandling når klageren har somlet, avhenger av om det foreligger særlige grunner».

Klagenemnda kommer tilbake til spørsmålet om det foreligger *særlige grunner*.

Eksempler på tilfeller som kan være unnskyldelig fristoversittelse er at parten ikke har blitt gjort oppmerksom på klagefristen, eller har vært forhindret fra å foreta seg noe på grunn av fravær eller sykdom (Eckhoff/Smith, *Forvaltningsrett* (2010) side 317).

Bymiljøetaten mener at klager kan lastes for å ha oversittet klagefristen. Etaten viser til at det på kommunens hjemmesider er tilrettelagt for å klage, og det er også kontaktinformasjon tilgjengelig dersom man skulle ha problemer med å levere inn en klage. Klager på sin side skriver at han hadde problemer med å levere inn klage, fordi kjøretøyet uriktig hadde blitt registrert av etaten som et uregistrert kjøretøy.

Klagenemnda viser til at klager har blitt opplyst om klagemulighet og klagefrist på inntauingsfakturaen (se vedlegg 3), der det opplyses om at begrunnet klage inngis skriftlig til Bymiljøetaten innen tre uker fra illeggelsesdato. Det står også at klagere kan bruke kommunens interaktive klageskjema, med henvisning til kommunens nettside. Klagenemnda er av den oppfatning at det har vært tilstrekkelig opplyst om klageadgang og fremgangsmåte. Dersom klager hadde problemer med å legge inn elektronisk søknad, hadde han anledning til å ta kontakt med etaten for å få bistand til dette før utløpet av klagefristen.

Klagenemnda mener etter dette at klager kan lastes for ikke å ha levert klagen innen utløpet av klagefristen.

Det andre spørsmålet er om særlige grunner gjør at det er rimelig at klagen likevel blir prøvd.

Woxholt (s. 499) mener at oppreisning etter dette alternativet ikke bør være kurant:

«forutsetningen er jo gjerne her at klageren eller fullmektigen kan lastes for oversittelsen. Et hensyn som kan tale for oppreisning etter dette alternativet, er at saken er av særskilt stor

betydning for klageren, eller at den reiser et prinsippsspørsmål som også forvaltningen er tjent med at det blir tatt stilling til».

Som eksempel på særlig grunn nevner forarbeidene at det klages over rettsanvendelsen ved vedtaket, fordi rettsspørsmålet ikke derved (ved avvisning) bringes ut av verden.

Det er i den foreliggende sak klaget over faktum, ikke rettsanvendelsen. Klagenemnda kan ikke se at saken reiser et prinsippsspørsmål som det er viktig å få prøvd. Utover de grunner som tidligere er nevnt, for hvorfor klage ble fremmet etter fristen, har klager ikke anført særlige grunner som tilsier at klagen skal tas til behandling til tross for fristoversittelse. Klagenemnda kan heller ikke se at det foreligger slike særlige grunner i denne saken.

Det følger av § 31 tredje ledd at det ved vurderingen skal legges vekt på om endring av vedtaket kan medføre skade eller ulempe for andre. Klagenemnda legger til grunn at vedtaket ikke vil ha konsekvenser for andre enn klager selv.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/00568]

Sak 180 Klage - Vedtak om avvisning av klage (201801229)

Sendt til sakens parter og faglig sekretariat.

Oslo kommunes klagenemnd har behandlet saken i møtet 09.04.2019 sak 180

Følgende representanter deltok under behandlingen av saken:

Dag Bayegan-Harlem (A), Berit Sletvold Tetzschner (H), Pål Martin Sand (A)

Votering:

Anbefaling fra sekretariatet ble enstemmig vedtatt.

Etter dette er Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Det følger av fvl. § 31 at en klage kan tas til behandling på visse vilkår, selv om klagefristen er oversittet. Av § 31 tredje ledd følger det at en klage ikke kan tas under behandling som

klagesak dersom det er gått mer enn ett år siden vedtaket ble truffet. Det følger av § 31 første og andre ledd en skjønnsmessig adgang til å behandle en klage etter oversittet frist. Ettersom tredje ledd ikke gir anvisning på noen skjønnsvurdering, er det naturlig å tolke tredje ledd som en absolutt frist som forvaltningen ikke kan overprøve. Det følger også av juridisk litteratur at fristen er absolutt, og at «oppreisning ikke under noen omstendighet kan gis hvis det er gått mer enn ett år siden vedtaket ble truffet» (Eckhoff/Smith, *Forvaltningsrett* (2010) s. 318).

Når det gjelder klagers spørsmål om hvem som kjenner til regelen om at man ikke kan klage etter ett år, mener klagenemnda at den enkelte har en selvstendig plikt til å gjøre seg kjent med gjeldende regelverk. Den absolutte fristen på ett år er satt slik at forvaltningen skal kunne sette punktum ved gamle saker. I løpet av denne tiden skal parten ha hatt nok tid til å ivareta sine interesser ved å fremme klage, eventuelt ved å ta kontakt med forvaltningen ved behov for bistand. Klagenemnda understreker at den alminnelige klagefristen er på tre uker, og at det heller ikke er slik at en klage uten videre ville ha blitt behandlet, selv om den ble fremmet før det var gått ett år.

Klagenemnda ser det ikke som nødvendig å gå inn på klagers spørsmål om hvorfor eier av kjøretøyet ikke ble varslet før inntauingen, og om hvem som har gitt hennes telefonnummer til finn.no, da dette ikke har betydning for vurderingen av spørsmålet om avvisning. Heller ikke anførselen om at kjøretøyet ikke var «hensatt» har relevans for spørsmålet om avvisning.

Det fremstår av den oversendte dokumentasjon som noe usikkert om klager ble opplyst om klageadgang og klagefrist ved underretningen om inntauingsvedtaket. Det følger av forarbeidene til forvaltningsloven (Ot.prp. nr. 38 (1964-1965) s. 103) at klagefristen løper fra tidspunkt for underretning, selv om den melding vedkommende har fått, ikke inneholder opplysning om klagefrist. Mangel på underretning om klagefrist vil kunne begrunne oppreising etter § 31. Dette vil imidlertid kun være aktuelt ved en vurdering av om parten ikke kan lastes for å ha oversittet fristen etter § 31 første ledd, og kan ikke begrunne oppreising etter den absolutte fristen som følger av tredje ledd.

Klagenemnda ser det slik at ettårsfristen etter § 31 tredje ledd startet å løpe da eier av kjøretøyet fikk varsel om inntauingen 29. april 2016. Reidar Stokke klaget på vegne av Candida Maria Aquino Soriano 20. juni 2017, og la først fram fullmakt 5. desember 2017. Klagenemnda legger til grunn at klagefristen ble avbrutt ved klage den 20. juni, selv om klager ikke formelt sett hadde fullmakt på dette tidspunktet. Da klage ble mottatt 20. juni 2017, var det allerede gått 14 måneder fra vedtaket ble fattet. Hvilken dato man legger til grunn som fristavbrytende, er derfor ikke avgjørende. Klagefristen er uansett oversittet med mer enn ett år. Klagen kan derfor ikke tas under behandling som klagesak.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/00656]

Sak 181 Klage - Ileggelse av miljøgebyr nr. 3016106 (201801563) - Sameiet Åkebergveien 18 B

Sendt til sakens parter og faglig sekretariat.

Oslo kommunes klagenemnd har behandlet saken i møtet 09.04.2019 sak 181

Følgende representanter deltok under behandlingen av saken:

Dag Bayegan-Harlem (A), Berit Sletvold Tetzschner (H)

Habilitet

Pål Martin Sand (A) ba om å få sin habilitet vurdert da han har hatt sameiet som klient i forbindelse med et rehabiliteringsprosjekt. Selv om Sand ikke har noen pågående saker for sameiet nå, kan det være at han vil bli kontaktet igjen, dersom sameiet skulle ha behov for advokatbistand senere.

Ut fra de opplysninger som er gitt om Sands tilknytning til parten, fant klagenemnda Pål Martin Sand inhabil til å delta ved behandling av saken jf. forvaltningsloven § 6 annet ledd.

Pål Martin Sand fratrådte under behandling av saken. Det ble ikke satt inn vararepresentant.

Votering:

Anbefaling fra sekretariatet ble enstemmig vedtatt.

Etter dette er Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 6. februar 2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3016106 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt for brudd på bestemmelsen om at opphengte avvisere skal fjernes senest etter syv dager.

Da Oslo kommune ved Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet for å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Gårdeier skal snarest sørge for at

taket blir ryddet, og avviserne skal fjernes «senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Avviserne kan med andre ord som hovedregel kun henge ute lenger enn syv dager dersom gårdeier kan dokumentere ventetid på rekvirert bistand til takrydding.

Gårdeier har ikke dokumentert ventetid på rekvirert bistand til takrydding, og det fremgår ikke av klagen at klager har vurdert å rekvirere bistand. Klager har ikke bestridt at avviserne hang ute lenger enn syv dager, men har vist til at været svingte veldig den perioden avviserne hang ute.

Klager har videre vist til at miljøgebyret ikke hører hjemme med tanke på de tiltakene som er iverksatt, og mangel på informasjon. Klagenemnda er enig med Bymiljøetaten om at gårdeier selv har et ansvar for å sette seg inn i gjeldende regelverk. Videre skal avvisere kun brukes i den korte perioden fra det oppstår rasfare til det er praktisk mulig å fjerne snø og is fra taket. Klagenemnda understreker at vekslende værforhold ikke kan begrunne unntak fra denne regelen.

Avvisere må kun brukes når det er nødvendig, og kan ikke brukes som sikkerhetsventiler ved for eksempel vekslende vær. Klagenemnda støtter seg til Bymiljøetatens begrunnelser. Avvisere som henger ute i lengre perioder er til hinder og forstyrrelse for fri ferdsel. Avviserne kan føre til at det skapes trafikkfarlige situasjoner ved at fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå takras. I tillegg vil avviserne kunne miste sin varslings effekt dersom de henger ute over lengre perioder. Det er derfor viktig at de ikke henger ute lenger enn nødvendig.

Klager har ikke anført noe som etter klagenemndas syn kan begrunne unntak fra hovedregelen om at avvisere ikke kan henge ute lenger enn syv dager.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/00659]

Sak 182 Klage - Ileggelse av miljøgebyr nr. 3017396 (201801607) - Sameiet Bjerregaards gate 1

Sendt til sakens parter og faglig sekretariat.

Oslo kommunes klagenemnd har behandlet saken i møtet 09.04.2019 sak 182

Følgende representanter deltok under behandlingen av saken:

Dag Bayegan-Harlem (A), Berit Sletvold Tetzschner (H), Pål Martin Sand (A)

Votering:

Anbefaling fra sekretariatet ble enstemmig vedtatt.

Etter dette er Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 27. januar 2018 om ileggelse av miljøgebyr nr. 3017396 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert et overheng av is på taket.

Da Oslo kommune ved Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må derfor håndheves strengt.

Gårdeier har i dette tilfellet ikke satt opp avvisere, og klager bestrider at det forelå fare for at snø kunne falle på forbipasserende. Videre anfører klager at taket er utrustet med snøfangere som hindrer snøras vinterstid, og disse har fungert svært effektivt. Bymiljøetaten har på sin side vist til det hang et overheng av is fra taket på ett av to påbygg på taket. Bygårdens snøfangere er forholdsvis grove, og is som faller ned fra taket vil kunne skli under snøfangerne og falle ned.

Klagenemnda er enig i Bymiljøetatens vurdering. Det er ikke tilstrekkelig å ha oppe snøfangere, dersom det er en reell fare for at isen likevel kan skli under snøfangeren og falle ned. Selv om mengden is på taket kan fremstå som liten ut fra den vedlagte dokumentasjonen, kan skadepotensialet være stort. Det vises tydelig på bildene at isen henger over kanten på påbygget, og faren for at det kan falle ned på offentlig grunn er derfor tilstede. Isen som vist på bildet vil derfor kunne utgjøre en fare for forbipasserende. Klagenemnda viser til at politivedtektens bestemmelse om snø, is og takras skal tolkes strengt, av hensyn til trygg ferdsel, og fordi brudd på bestemmelsen kan få alvorlige konsekvenser.

Ettersom det forelå en fare for at is kunne falle ned mot offentlig sted, skulle gårdeier straks ha satt opp avvisere og snarest sørge for at taket ble ryddet.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/00661]

**Sak 183 Klage - Ileggelse av miljøgebyr nr. 3017046 (201801670) - Sameiet
Københavngata 19**

Sendt til sakens parter og faglig sekretariat.

Oslo kommunes klagenemnd har behandlet saken i møtet 09.04.2019 sak 183

Følgende representanter deltok under behandlingen av saken:

Dag Bayegan-Harlem (A), Berit Sletvold Tetzschner (H), Pål Martin Sand (A)

Votering:

Anbefaling fra sekretariatet ble enstemmig vedtatt.

Etter dette er Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyret ble påklaget den 19.2.2018, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling anses oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 25.1.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3017046 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et tykt lag med is mellom snøfangere og takrenne på taket.

Klager har anført at den fremlagte dokumentasjonen ikke viser at det var en fare for takras på tidspunktet for illeggelsen av miljøgebyret. Det var derfor ikke behov for å sette ut avvisere.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Klagenemnda understreker at gårdeier plikter straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdseil er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert, skal avvisere straks fjernes.

Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier har en aktiv handlingsplikt til å føre tilsyn med taket på bygården.

Klagenemnda mener at det i denne saken tydelig vises av fotodokumentasjonen at det lå et tykt lag med is på taket av bygården. Dersom denne isen løsner og raser ned fra taket, vil den kunne føre til store skader på både person og materiell. Klagenemnda mener derfor at gårdeier skulle ha hengt opp avvisere for å varsle forbipasserende om den mulige faren ved å ferdes på fortauet.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/00674]

Sak 184 Klage - Ileggelse av miljøgebyr nr. 3013852 (201801608) - Sameiet Gyldenløves gate 12

Sendt til sakens parter og faglig sekretariat.

Oslo kommunes klagenemnd har behandlet saken i møtet 09.04.2019 sak 184

Følgende representanter deltok under behandlingen av saken:

Dag Bayegan-Harlem (A), Berit Sletvold Tetzschner (H), Pål Martin Sand (A)

Votering:

Anbefaling fra sekretariatet ble enstemmig vedtatt.

Etter dette er Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 19. januar 2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3013852 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert et overheng av istapper på taket.

Da Oslo kommune ved Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen skal derfor håndheves strengt.

Klager anfører at de hadde bestilt fjerning av is, og installering av varmekabler på tak, og at de som skulle ordne dette hadde for liten lift og måtte komme tilbake. I mellomtiden hadde Bymiljøetaten vært på inspeksjon. Bymiljøetaten har på sin side bemerket at det i dette tilfellet ikke var satt opp avvisere for å informere fotgjengere om at det var rasfare fra taket på eiendommen. På denne bakgrunn ble det ilagt et miljøgebyr.

Klagenemnda viser til at gårdeier etter politivedtekten *straks* skal sette opp avvisere, og deretter *snarest* rydde taket for snø eller is. Avvisere skal henges opp for at fotgjengere og andre skal gjøres oppmerksom på den fare eller ulempe som er forbundet med å ferdes under taket, når snø eller is truer med å falle. Nemnda mener det går tydelig fram av bildene at det var fare for at istapper kunne falle ned fra taket mot offentlig sted, og gårdeier skulle ha hengt opp avvisere i påvente av at taket skulle ryddes.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/00696]

Sak 185 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3018024 (201801936) - Sameiet Frognerveien 60

Sendt til sakens parter og faglig sekretariat.

Oslo kommunes klagenemnd har behandlet saken i møtet 09.04.2019 sak 185

Følgende representanter deltok under behandlingen av saken:

Dag Bayegan-Harlem (A), Berit Sletvold Tetzschner (H), Pål Martin Sand (A)

Votering:

Anbefaling fra sekretariatet ble enstemmig vedtatt.

Etter dette er Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 23. januar 2018 om ileggelse av miljøgebyr nr. 3018024 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert flere store istapper hengende fra taket.

Da Oslo kommune ved Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen skal derfor håndheves strengt.

Klager anfører at det grunnet et eksepsjonelt snøfall var mye snø mellom snøfangerne. De elektriske kablene kunne ikke ta unna alt, og de fikk noen istapper under takrennen. Klager anfører at de forsøkte å fjerne dette, men at det var umulig å fjerne is sikkert uten å få flyttet bilene som stod parkert langs bygården. Videre hadde klager, allerede før ilagt gebyr, forsterket snøfangere med finmasket gitter for at snø og is ikke skulle skli gjennom, samt lagt varmekabler i takrennene.

Klagenemnda viser til at plikten til å fjerne is og snø innebærer mer enn å sette i verk enkeltstående tiltak. Selv om det kan være nyttig å sette opp snøfanger og installere varmekabler, er dette ikke i seg selv tilstrekkelig til å overholde plikten i politivedtekten til å rydde tak. Bestemmelsen i politivedtekten innebærer en handlingsplikt for gårdeier så snart snø eller is truer med å falle ned, uavhengig av hvilke tiltak som er iverksatt for å forebygge at det skjer.

Klager har videre anført at det var umulig å fjerne isen på grunn av bilene som stod parkert ved bygget, og at bilene ikke har respektert avvisere eller opphengte flagg. Klager mener at kommunen burde skilte plassen slik at det fremstår som klart at all parkering skjer på eget ansvar. Klagenemnda understreker at avviserne ikke skal ha parkeringsregulerende funksjon. Avvisere skal henges opp for å varsle om at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe, og skal kun henge oppe til taket er ryddet. Det er gårdeiers ansvar å sørge for rydding av taket, selv om det står biler parkert ved gården. Klagenemnda legger, som Bymiljøetaten, til grunn at klager kunne tatt kontakt med Bymiljøetaten for bistand til midlertidig omregulering av parkeringsplassen.

Klagers anførsel om at grunnen ble ekspropriert av kommunen, som deretter anla parkeringsplasser der, endrer ikke på gårdeiers ansvar for å rydde taket.

Klager anfører at styret holdt befaringer helt til all isen som befant seg foran snøfangeren hadde ramlet ned, og at ingenting av det som hadde falt ned, falt langt fra veggen eller skadet parkerte biler. Klager kunne heller ikke se på sine befaringssturer at det gikk folk langs veggen og mellom bilene. Klagenemnda understreker at plikten til å rydde taket inntreffer straks snø eller

is *truer* med å falle ned. Det er ikke et vilkår at isen faktisk har falt ned, eller at den har skadet gjenstander eller mennesker.

Istapper som henger ned fra tak har et betydelig skadepotensial, og politivedtektene håndheves strengt. Ettersom det forelå en fare for at is kunne falle ned mot offentlig sted, skulle gårdeier straks ha satt opp avvisere og snarest sørget for at taket ble ryddet.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/00699]

**Sak 186 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3102466 - Boligsameiet In-Bo - (201805172) -
Boligsameiet In-Bo**

Sendt til sakens parter og faglig sekretariat.

Oslo kommunes klagenemnd har behandlet saken i møtet 09.04.2019 sak 186

Følgende representanter deltok under behandlingen av saken:

Dag Bayegan-Harlem (A), Berit Sletvold Tetzschner (H), Pål Martin Sand (A)

Votering:

Anbefaling fra sekretariatet ble enstemmig vedtatt.

Etter dette er Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 13.6.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3102466 for overtredelse av politivedtekt § 4-3. Gebyret er ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. Bestemmelsen omfatter renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet ble det observert en isekk overfylt med søppel på fortauet utenfor eiendommen tilhørende Boligsameiet In-Bo.

Da Oslo kommune v/ Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å minimere forsøpling og tilgrising samt holde det ryddig på fortau.

Klager har i denne saken gjort gjeldene at avfallssekken ikke tilhører dem, og at Bymiljøetaten tilbakekaller det ilagte miljøgebyret.

For klagenemnda vil det være de vedlagte fotografier tatt 12.6.2018 og 13.6.2018 som må legges til grunn. Av bildene fremgår det klart at det står en isekk på fortauet utenfor Bogstadveien 36, og at denne er overfylt med avfall. Klagenemnda ser verdien av avfallssekker, slik som en isekk, som en del av avfallshåndteringen i byen. Slike sekker gjør det enklere for byens borgere å rydde hjemme, og avfallet blir sortert fremfor å bli kastet i restavfallet. Imidlertid mener klagenemnda at det må skilles mellom tilfellene hvor «enslige» smartbager står utenfor en bygård og det er åpenbart at ryddingen nettopp har skjedd, og de tilfellene hvor det bugner over av søppel slik som i denne saken. Klagenemnda er videre enig med Bymiljøetaten at smartbager som blir stående over lengre tid ofte medfører økt forsøpling.

Klagenemnda mener at forhold som vises på bildene klart faller inn under gårdeiers renholdsplikt etter politivedtekten § 4-3. Klagenemnda viser til at formålet med plikten er å sørge for at gårdeier holder det rent og ryddig på steder for alminnelig ferdsel, jf. politiloven § 14 nr. 2. Klagenemnda mener at avfallssekker, slik som en isekk, som blir hensatt på fortau utenfor en eiendom ikke er å anse som en uforskyldt hindring som ikke kan lastes gårdeier, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 4. Politivedtekten § 4-3 oppstiller en objektiv plikt for eier av bygård i indre by å holde orden og unngå forsøpling. At ansvaret er objektivt betyr at hvem som har forårsaket uorden eller forsøplet er uten betydning.

I denne saken ble en isekk full av søppel og annet avfall observert i Bogstadveien først den 12.6.2018 kl. 21.40. En betjent returnerte til stedet den 13.6.2018 kl. 22.04. Det gikk over et døgn mellom den første kontrollen og frem til det ble ilagt miljøgebyr. Klagenemnda har forståelse for at gårdeier må ha et visst tidsrom for å få fjernet objekter slik som fulle avfallssekker. Imidlertid mener klagenemnda at eieren av eiendommen i denne saken hadde tilstrekkelig med tid til å besørge rydding av fortauet. Klagenemnda bemerker at bygården ligger i en mye beferdet gate. Dette stiller skjerpede krav til gårdeier, og gårdeier må være ekstra påpasselig med å ivareta sine plikter i henhold til politivedtekten.

Klager har anført at avfallssekken står nærmere døra til nr. 34. Til dette bemerker klagenemnda at det fremgår av bildene at avfallssekken står på fortauet utenfor butikken Søstrene Grene. Denne butikken har lokaler i Bogstadveien 36, og følgelig er det riktig som Bymiljøetaten har lagt til grunn at eier av nr. 36 er ansvarlig for å holde området rent og ryddig.

I lys av at politivedtektene skal håndheves strengt og at gårdeier har et objektivt ansvar for å holde fortauet rent og ryddig, mener klagenemnda at gårdeier ikke har oppfylt sin plikt etter politivedtekten § 4-3. Klagenemnda kan heller ikke se at det er gitt urimelig liten tid til å fjerne avfallssekken.

Klagenemnda har etter dette ikke funnet grunnlag for å endre Bymiljøetatens vedtak, og har kommet til at klagen ikke tas til følge.

**Sak 187 Klage - Avslag på søknad om prosjekttilskudd for Oslo Europeiske
Miljøhovedstad - Musikk i skolen (201806617)**

Sendt til sakens parter og faglig sekretariat.

Oslo kommunes klagenemnd har behandlet saken i møtet 09.04.2019 sak 187

Følgende representanter deltok under behandlingen av saken:

Dag Bayegan-Harlem (A), Berit Sletvold Tetzschner (H), Pål Martin Sand (A)

Votering:

Anbefaling fra sekretariatet ble enstemmig vedtatt.

Etter dette er Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken og herunder ta hensyn til nye omstendigheter. Den skal vurdere klagers synspunkter, og kan også ta opp forhold som ikke er berørt av ham, jf. fvl. § 34 annet ledd.

Saken gjelder klage over kommunaldirektøren for Byrådslederens kontors vedtak 3/2018 av 13.12.2018, vedrørende fordeling av midler til prosjekttilskudd for Oslo europeisk miljøhovedstad.

Organisasjonen Musikk i Skolen søkte 30.10.2018 om tilskudd til Skolens Sangdag 2019. Søknaden ble avslått med henvisning til at koblingen til miljø er svak, og ikke spesielt fremhevet i søknaden. Vurdert opp mot andre tiltak og den store søknadsmassen ble tiltaket ikke prioritert og søknaden avslått.

Klagenemnda skal vurdere anvendelsen av kriteriene for tilskuddsordningen, og om skjønnets som er anvendt ved prioritering av søkerne er forsvarlig.

Det fremkommer nye opplysninger i klagen som tydeliggjør miljøfokus i prosjektet og dermed svarer bedre til kriteriene for tilskudd. Retningslinjene gir rom for en skjønnsmessig vurdering av søknadene basert på informasjonen søkerne hadde inkludert i sine søknader. Da total søknadssum langt oversteg disponible midler var det nødvendig å foreta en prioritering av søkerne.

Klagenemnda anser at vedtaket er fattet i tråd med retningslinjene, og at det ikke er feil eller mangler ved den skjønnsmessige vurderingen.

Klagenemnda har kommet til at Byrådslederens kontors vedtak av 13.12.2018, kommunaldirektørens sak 3/2018, opprettholdes.

[19/00242]

Sak 188 Klage - Avslag på søknad om prosjekttilskudd til Oslo Europeisk Miljøhovedstad - Norsk Ornitologisk forening avd. Oslo og Akershus (201806617)

Sendt til sakens parter og faglig sekretariat.

Oslo kommunes klagenemnd har behandlet saken i møtet 09.04.2019 sak 188

Følgende representanter deltok under behandlingen av saken:

Dag Bayegan-Harlem (A), Berit Sletvold Tetzschner (H), Pål Martin Sand (A)

Votering:

Anbefaling fra sekretariatet ble enstemmig vedtatt.

Etter dette er Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken og herunder ta hensyn til nye omstendigheter. Den skal vurdere klagers synspunkter, og kan også ta opp forhold som ikke er berørt av ham, jf. fvl. § 34 annet ledd.

Saken gjelder klage over kommunaldirektøren for Byrådslederens kontors vedtak 3/2018 av 13.12.2018, vedrørende fordeling av midler til prosjekttilskudd for Oslo europeisk miljøhovedstad.

Organisasjonen Norsk Ornitologisk Forening, avd. Oslo og Akershus søkte 30.10.2018 om tilskudd til prosjektet Naturbussen. Søknaden ble avslått med henvisning til at prosjektet vurderes mulig å gjennomføre ved å bruke ordinære rutebusser. Vurdert opp mot andre tiltak, og den store søknadsmassen, ble tiltaket ikke prioritert og søknaden avslått.

Klagenemnda skal vurdere anvendelsen av kriteriene for tilskuddsordningen, og om skjønnets som er anvendt ved prioritering av søkerne er forsvarlig.

Retningslinjene gir rom for en skjønnsmessig vurdering av søknadene basert på informasjonen søkerne hadde inkludert i sine søknader. Da total søknadssum langt oversteg disponible midler var det nødvendig å foreta en prioritering av søkerne.

Klagenemnda anser at vedtaket er fattet i tråd med retningslinjene, og at det ikke er feil eller mangler ved den skjønnsmessige vurderingen. Det vises i denne forbindelse til Byrådslederens kontors begrunnelse om at andre lignende søknader svarte bedre til kriteriene for tilskuddet og bidro til å sikre bredde i tiltak og målgruppe i tråd med ordningens formål

Klagenemnda har kommet til at Byrådslederens kontors vedtak av 13.12.2018, kommunaldirektørens sak 3/2018, opprettholdes.

[19/00639]

Sak 189 Klage - Ileggelse av miljøgebyr (201801562) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/00647]

Sak 190 Klage - Ileggelse av miljøgebyr (201801300) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/00593]

Sak 191 Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Østensjø (201900607) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/00686]

Sak 192 Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Søndre Nordstrand (201900714) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/00689]

Sak 193 Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Bjerke (201803631) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/00693]

**Sak 194 Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Bjerke (201900512) -
Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1**

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/00695]

**Sak 195 Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Sagene (201900687) -
Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1**

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/00595]

**Sak 196 Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig - Bydel Sagene
(201900686) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1**

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/00694]

**Sak 197 Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig - Bydel Bjerke
(201900508) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1**

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/00691]

**Sak 198 Klage - Bortfall av positivt vedtak om leie av kommunal bolig - Bydel Gamle
Oslo (201900611) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1**

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/00712]

**Sak 199 Klage på vedtak om ny beregning av kommunal bostøtte - Bydel Bjerke
(201900812) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1**

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/00570]

**Sak 200 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Alna
(201900507) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1**

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/00572]

**Sak 201 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Bjerke
(201900492) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1**

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/00574]

**Sak 202 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Alna
(201900540) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1**

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/00599]

**Sak 203 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Søndre
Nordstrand (201900720) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1)
nr.1**

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/00600]

**Sak 204 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Sagene
(201900758) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1**

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/00697]

**Sak 205 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grorud
(201900475) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1**

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/00703]

**Sak 206 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grorud
(201900765) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1**

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/00704]

**Sak 207 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Bjerke
(201900773) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1**

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/00705]

**Sak 208 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Gamle
Oslo (201900844) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1**

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/00708]

**Sak 209 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Alna
(201900851) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1**

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/00710]

**Sak 210 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til refinansiering/reetablering
- Bydel Søndre Nordstrand (201900934) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13.
jf. fvl. § 13 (1) nr.1**

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/00700]

**Sak 211 Klage på utmåling av tilskudd til tilpasning - Bydel St. Hanshaugen (201900700)
- Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1**

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[18/00622]

**Sak 212 Klage over manglende tilbakelevering av drosjeløyve (201604504) - Unntatt etter
offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1**

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/00655]

**Sak 213 Klage - Vedtak om tilbakekall av drosjeløyve (201801756) - Unntatt etter
offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1**

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/00722]

Sak 214 Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 9. april 2019

Saken er ferdig behandlet.

Oslo kommunes klagenemnd har behandlet saken i møtet 09.04.2019 sak 214

Følgende representanter deltok under behandlingen av saken:

Dag Bayegan-Harlem (A), Berit Sletvold Tetzschner (H), Pål Martin Sand (A)

Protokollen ble godkjent.

Oslo bystyres sekretariat, den 9. april 2019

Lina Rosenvinge